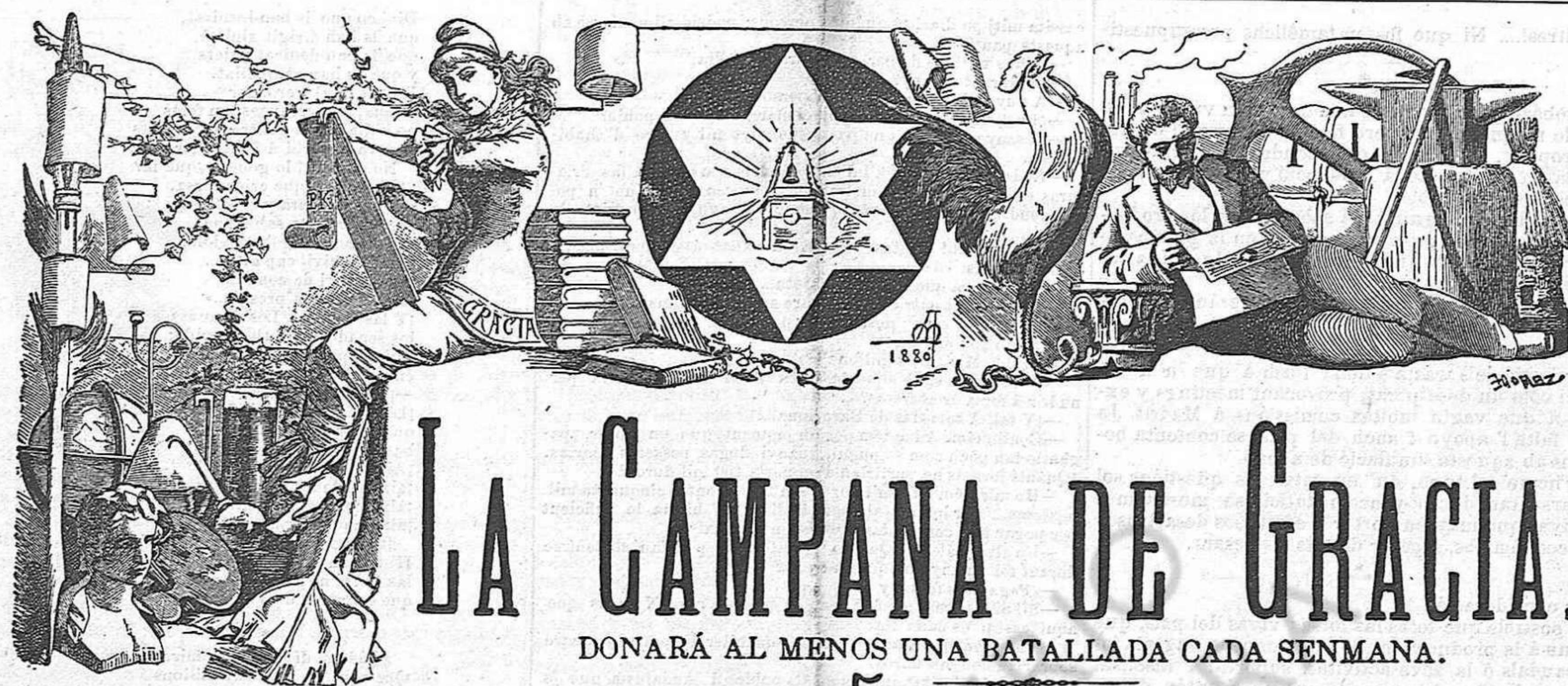

(0138)

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga.
BARCELONA.PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.
Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

LA LLANA MÍSTICA Y 'L PEL CARLISTA

EYAN que la pelegrinació no era política, sino un acte religiós en tota la extensió de la paraula.

Y ara resulta que no sols es política, sino política y diplomática, tot en una pessa. Ha tingut per part dels seus iniciadors propòsits deliberats de

lograr à tota costa un determinat efecte de trascendència política y à lograrlo s' hi han abocat los uns ab los seus diners, los altres ab la seva influència.

Se parla d' elevadíssimes persones que s' han interessat en gran manera pel bon èxit de la pelegrinació: s' ha vist al marqués de Comillas, quals sentiments dinàstichs son ben conegeuts, prodigar al mateix objecte, 'ls seus caudals, aquells caudals mateixos que tant escatima quan se tracta de repartir dividendos als accionistes de la Trasatlàntica; y 'ls bisbes y 'ls arquebisbes, per la seva part han posat en joch la poderosa organització eclesiàstica de que disposan, per augmentar tot lo possible 'l número dels expedicionaris.

Això es lo que s' ha vist. Secretament deuenen haver practicat altres gestions encaminades à preparar lo gran efecte, basat en lo discurs del papa.

La idea manifesta no ha sigut altra qu' embarcar à Espanya grans convoys de carlistas y tornarlos à desembarcar convertits en convoys de alfonsins.

Una verdadera evolució genuïnament política realisada hipòcritament entre oracions, trisagis, rosaris, plàstiques místiques, comunions y benediccions papals. Lo manto de la religió, que s' occupa sols de la vida eterna, cubrint una maniobra de un caràcter esencialment terrenal. Aquest es l' objecte de la pelegrinació, amparada y protegida pel govern fusionista. Si aquest objecte s' hagués pogut realisar à gust complet dels conjuminadors de la maniobra, resultaria que D. Práxedes y tots los elements democràtichs que tant van esgarriar-se pels successos de Valencia, hauran contribuït en primer terme à carregar lo barco de la monarquia que 'ls està confiat de lastre ultramontà.

¿Qué dirian los antichs progressistas si ressuscitaven?

* * *
Pero, afortunadament, per ells y per tots, la cosa cesta vez les ha salido un poquito desigual.»

Los carlins son del morro fort y fins després del discurs del Papa, recomanantlos respecte y sumisió à la monarquia de D. Alfonso XIII, responden:

—Lo Papa dirà lo que vulgui; pero nosaltres farém lo que 'ns donarà la gana.

Carlins eran al anar y carlins tornan al regressar de Roma. Segóns ells, ni 'l Papa infalible, ni 'l mateix Esperit Sant, tenen perque ficarse en las qüestions políticas. ¡Bonichs son ells per desvaneixers davant de las magnificències desplegadas en lo Vaticà!

A las ordres de 'n Savalls, que per ells era més guapo que Lleó XIII perque tenía una cara més farreña, las iglesias las cremavan, sobre tot quan dintre d' elles s' hi refugian els cipayos. ¿Y ara perque 'l Papa ho recomana han de renunciar à la seva història, à las seves tradicions, y als seus instints sanguinari? ¿Y donchs, que s' haurà figurat aquest Lleó sense ungla?

Nada: ell que recomani lo que vulga. Las seves ordres se acatan, pero no se cumplen.

De manera que tots los sacrificis que van imposar-se 'ls organisadors de la pelegrinació lluny de servir pera lograr l' efecte polítich que desitjavan, no han servit més que per accentuar l' esperit intransigent de las horradases massas carlistas.

Llegeixin la prempsa partidaria del rey de las húngaras y veurán que ni un sol periódich se inclina à seguir los consells del Papa. Tots ells discuteixen lo seu discurs, y 'l que menos fà es atenuar la significació dels párrafos mes importants, à forsa de comentaris y sofismas. «Dende digo digo, no digo digo que digo Diego.» Y al dir Diego s' encasquetan la boyna fins à les orelles.

Si 'l marqués de Comillas proposava embarcarlos, en realitat son ells los que han embarcat al marqués de Comillas, ja que si avants eran carlins y catòlics, avuy està plenament demostrat que primer dei-xaran de ser catòlics que carlins.

Y 'l devotissim y alfonsissim marqués es qui ha proporcionat tots los elements necessaris perque al cap-de-vall se fés aquesta demostració tan eloqüent, que té per ell lo caràcter de la més vergonyosa de las derrotas.

* * *

Y en aquest punt los carlins tenen raho, quan diuhen que 'ls crits ardorosos de 'Viva 'l Papa-rey! resultan ser una verdadera tonteria, després del discurs de Lleó XIII.

De aquest discurs se desprén, que l' actual Pontífice aspira à que 'ls catòlics de tots los països reconguin y acatin à tots los poders constitutius, posant terme de una vegada à las lluytas políticas que 'ls devoran.

Per aquest motiu y per lo que respecta à Fransa, desitja que 'ls catòlics sigan republicans, per ser la República la institució vigent en aquell país, de la mateixa manera que per igual raho desitja que 'ls catòlics espanyols sigan monárquics de D. Alfons XIII.

Donchs acceptant las conseqüències lògicas de aquest sistema ó de aquesta norma de conducta, es de tot punt necessari que 'l mateix Lleó XIII renunciant à tota aspiració encaminada al restabliment del poder temporal acati y reconega la monarquia de la casa de Saboya, vigent en la Península italiana.

Y vels'hi aquí com lo crit de «Viva 'l Papa-rey» resulta una gansada, à no ser que 'l Papa tingui una mesura pels altres y un' altra per ell, lo qual no podrà comprender may los que miran en la séva figura venerable al llegitílm representant de la Suprema Justicia.

Tal es lo que vol la lògica, y ¡amigo! à quien Dios se la dé, San Pedro se la bendiga!

K. P.

or justament, quan lo Sr. Blasco Ibañez se trobava à Sabadell tra-ballant la seva elecció de acort ab los republicans federalists de aquella ciutat, se reb un auto del jutje de Valencia, decretant la seva detenció.

Motiu apparent de aquest contratemps: la xiulada als pelegrins. Lo Sr. Blasco Ibañez pretén que va fer grans esforços per evitar aquells successos; pero 'l jutje de Valencia no s' entén de brochs y 'l fa agafar.

Un diputat, à las Corts, dirigeix una pregunta al govern sobre aquest assumptu, y 'l ministre de la Gobernació respón que s' ha interessat ab lo jutje de Valencia per conseguir la llibertat del Sr. Blasco; pero que 'l jutje de Valencia 's nega resoltament à complaure'l.

¡Y viva la broma!

**

De maniobras electorals bé se 'n han fet en la nostra desventurada Espanya; pero de tan burda com aquesta no 'n coneixiam cap més.

Passadas las eleccions es de creure que 'l Sr. Blasco Ibañez, serà posat en llibertat, sense ulteriors conseqüències. Pero avuy no pot ser.

Després de tot, millor: perque la candidatura del Sr. Blasco, que per rahons de caràcter local anava algun tant desmayada, conta avuy ab l' apoyó decidit de tots los republicans y de tots los homes amants de la justicia, existents en lo districte de Sabadell.

Y 'l triomfo es avuy més segur que mai.

Lo govern mereix ser derrotat per dos motius. Primer y principal: per ser govern. Y segón y accidental: per burro.

La unanimitat dels productors es lo que treu de test à la situació fusionista, y per tal motiu, à pretext de compensar à algunes industries dels perjudicis que 'ls ocasionan los tractats de comers en projecte, se parla de presentar una llei de primeras matèries, perque 'ls industrials y 'ls agricultors, guiatx per l' egoisme, 's divideixin y 's combatin encarnissadament.

¡Quin escàndol! ¡Y quin insult no dirigeix lo govern als partidaris de la producció nacional, al creuells capassos de flaquerar en las seves pretensions patriòticas, ab l' intent de prosperar los uns à expensas

dels altres!.... Ni que fossen famelichs pressupuestitors!

* * *

Lo govern podrà engalanar-se tant com vulga ab la fama de maquiavèlic; però fins si lograva l'seu fons propòsit, lo mer fet d'encendre la guerra-civil en lo camp pacífich de la producció y l'traball, seria un pecat imperdonable.

Pero no ho conseguirà: ja saben avuy los productors que las úniques primeras matèries en la gran companya proteccionista que sostenen, son dugas: la solidaritat y l'patriotisme.

Armats ab tan nobles sentiments, serán invencibles.

La qüestió dels tractats dona lloch á que 'n Moret traballi com un desesperat, provocant meetings y excitant á que vagin moltes comissions á Madrid. Ja que li falta l'apoyo franc del país, se contenta bo-nament ab questa simulació de apoyo.

Y l'home del tupé, qu'en totas las qüestions sol mostrarse tan dúctil y acomodatíci, se mostra més empenyat que mai en portar á efecte sos desastrosos plans econòmichs, á pesar de tots los pesars.

* *

Una consideració.

Es possible que totas las forses vivas del pais, que tots que á la producció nacional tenen consagrats los seus caudals ó la seva activitat, suportin l'insensat empeny de un govern cego, que no s'entén de rahons en una qüestió de vida ó mort pel traball dels espanyols?

No han de lograr tants y tant interessos: lo que logran sempre que's proposan conseguir alguna cosa, qualsevol esbalot de verduleras ó qualssavol sarraga de traballadoras de una fàbrica de tabacs?

Confessém que la cosa si no fes plorar faria riure.

Los industrials amenaçassats per l'aprobació dels tractats de comers, haurien de fer un va-y-tot organitzant una nova peregrinació obrera; pero no á Roma, sino á Madrid.

La sola presencia de algunes milers de traballadors, en aquella terra de la manira y de la despreocupació, seria suficient, sobre tot si tussian una mica fort, per evitar la inmolació del traball y de l'industria, en aris dels compromisos contrets pels homes que 'ns desgovernan.

CARTAS DE FORA.—*Organya.*—Uns predicaires que han vingut á questa població no fan mes que insultar á la majoria dels veïns, ja que son molts ràars las casas ahont hi ha noys que no van als balls, y contra d'elles principalment fulminan las censuras mes desafadoras. No sembla sino que 'ls tals ensotans estiguen frenètics perquè ells no poden assistir als balls á fer la competència als joves, encare que ben mirat encare que hi pogués anar tindrian molt poch partit.

* * * *Cupsanes.*—Lo nostra ensotanat se las hén en sas predicas contra las mares de familia, perque permeten á las sevases fillas que vajan á passeig ab los joves y perque las acompañan al teatre en lloc de obligarlas á anar á la iglesia. Hauria de considerar aquest mossén que tothom vá allá ahont més se distreia, y hauria de deixar en pau á la gent pacifica que no fan mal á capcapella, al entregarse á distraccions honestas y toleradas.

* * * *Manresa.*—Desde que un pare jesuïta puja al cubell místich de Sant Ignaci fent conferencias per homes sols, son molts los fabricants que obligan als seus traballadors á assistir á las ditas conferencies, y com no tots se limitan á recomanar l'assistència, sino que n'hi ha també que's propassan amenaçantlos ab ferlos perdre l'traball, de això 'n resulta un atach odios á la conciencia agena, y un motiu més perque las enemistats y 'ls odis socials fermentin y 's desarrollin. Es molt sensible que 'ls auditius fabricants fassin la forosa als seus operaris en una qüestió que res té que veuré ab l'industria, abusant de la situació angustiosa dels que no tenen més recurs que 'lséu traball per atendre á las necessitats mes perennitarias.

ENSENYANSA ELEMENTAL

NÉM Á VEURE. Va á comensar-se la classe d'aritmètica pràctica: pero avants, té, agafa aquest diari y llegeir aquestas dugas ratllas d'aquí.

(Lo nen pren lo diari que 'l mestre li allarga, y llegeix.)

—La suma entregada por los peregrinos al Papa asciende á ciento cincuenta mil duros ...

—Prou: fins aquí ja n'hi ha lo suficient. Ves á la pissarra, agafa 'l guix y vejam á quinas alturas

estém de càcul. Pendrem per base aquests cent cinquanta mil duros.... ¿Sabs quánt val un pa?

—¿De tres lliures? N'hi ha de mitja pesseta, n'hi ha de...

—No: ja es bo 'l de mitja pesseta; sobre tot per fer comptes. Ab la cantitat de diners qu'hem dit, ¿quants pans poden comprarse?

—150 mil duros son... tres milions de rals: luego, poden comprarse un milió cinc cents mil pans de mitja pesseta.

—Está bé: ara un'altra cosa. Suposant que una persona ne-

cressita mitj pa diari és quantes persones podrà alimentarse ab aquests pans?

—A tres milions de persones durant un dia.

—¿Y durant un any?

—A vuit mil doscentas dinou persones.

—Si senyor; mentres no passés de vuit mil y pico d'habitants ...

—Endavant. Un dels aliments que més convenen á las criatures es la llet. N'hi ha molts que's moren perque no 'n poden pendre.... Tens idea de lo que costa avuy un patrici de llet?

—Ja ho crech! Molts vegades he anat á comprarne: val dotze céntims.

—De manera que per una pesseta...

—Donan vuit patricions y encare sobran céntims....

—Deixa'mos estar: posém vuit patricions. ¿Quants ne comprariás ab 150 mil duros?

—Uyl!... Mir!... sis millions justos.

—¿Te sembla si ab aquesta cantitat de llet n'hi hauria per nudrir á tota criatureta?

—¡Y tal! A totas de Barcelona....

—Continuem. Admetém per un moment que un obrer, pagant tan poch com se pugui, guanyi dugas pessetas diàries. ¿Quants jornals ne surtiran d'aquests 150 mil duros?

—Ho mirarem 150 mil duros són... set centas cinquanta mil pessetas... Per lo tant, ab aquests diners n'hi ha lo suficient per pagar tres cents setanta cinc mil jornals.

—Un altre càcul. ¿Quants traballadors podrian sostenir-se durant tot un any ab aquesta suma?

—¿Pagantis festas y tot?

—Sí! Si 'ls treus las festas no 'ls quedará res. ¿No veus que aquí casi n'és cada dia?

—Pues podria pagars 'l jornal á un miler d' homes, y encare sobrarián nou mil duros.

—¡Vaya! ¿Veritat que á aquests pobles d' Andalusia que 's moren de gana per no tenir feina no 'ls vindrà malament un refors d'aquesta classe?

—Me sembla que no.

—Aném seguit. ¿Sabs quants grans establiments de beneficència hi ha á Barcelona?

—Si senyor, l'hospici, l'hospital, la casa de la ciutat....

—¡Ep! Aquest últim no es de beneficència....

—¡Ah! Jo 'm pensava...

—En fi: suposém que n'hi ha deu: repartida la suma, sobre la qual estém fent comptes, entra aquestes deu cases ¿quants li correspondrà á cada una?

—Quinze mil duros.

—Anda! No seria mal regalo... Quinze mil duros als bordets, quinze mil al personal, quinze mil als amics dels pobres... i quina repartició més bonica y profitosa!...

(Lo mestre deixa anar un suspir y fa una paua llarga, molt llarga: després diu.)

—Ja hem fet prou càculs y distribucions imaginàries. Basata... Per final, torna á llegir lo que has llegit al principi...

—La suma entregada per los peregrinos al Papa asciende a ciento cincuenta mil duros.

—Ara... pleguém.

FANTASTICH.

CONTRAST

I.

Un dia allá á Santander salta 'l casco de un vapor; omplint d'espant y dolor la nació y lo mon enter.

—¿Qué ha passat? Un cas que irrita, y subleva y fa fredat:

—aqueu vapor carregat de caixas de dinamita, portant un incendi á dins, ataca en lo moll, reventa y ab sa estrabada violenta tritura als santanderins. Los morts sé contar á cents, los ferits á carretadas; mil viudas desconsoladas omplen l'aire ab sos laments. L'efecte de la explosió ha alcansat á tot arreu; en la ciutat sols se ven miserias y desolació.

Darrera 'l terrible llamp,

la mortfreda y favorosa:

tras la hecatombe espantosa,

llàgrimes, ruina y fam.

—¿Qué fa 'l govern?... ¡Ah! 'L govern

queda parat, mira, indaga,

y als que s'exclaman els paga

ab lo seu romanso etern:

—¿Qu'estudiarà la qüestió...

que farà.... que exigirà....

y que hasta potsé veurá

d'obrir un amplia informació....

La ciutat passa 'l martiri,

mira d'ofegá 'ls seus crits,

cura com pot los ferits

y d'ús 'ls morts al cementiri.

S'obren las Corts. Un ó dos

diputats, per cumpliment,

s'ocupan llegerament

d'aquest succès tenebrós.

Lo ministre, de memòria,

los contesta quatre mots,

y ab satisfacció de tots

aquí pau.... y després glòria.

II.

Mudém d'assumpto. A Valencia una colla de viatjers son accompanyats ab més ó menos inconveniencia.

Diuhem que 'ls han insultat, que 'ls han dirigit xiulets, que 'ls han dedicat palets y que 'ls han atropellat. Pero 'l total verdader es que, ab perçances tan forts no hi ha hagut quacrents morts com va haverhi á Santander.

No obstant, lo govern que fa?

¡Ah! Aquí sí que crida forsa, y's despacienta y s'esforsa per probar que sab manà.

—¡Fora aquest governadó!... ignardia civil cap allí!...

—¡que 's miri de conduti forsa gent á la presó!...»

—¡Y las Corts!... Los diputats, los senadors... tothom erida; tothom parla sense mida en pro dels atropellats.

—¡Aplostá aquests sers ruïns!

—¡Llenya á aquest poble imprudent que porta l'atrevidament hasta insultá 'ls pelegrins!

—¡Això no ha de tolerarse!

—¡això té de reprimirse!

—¡això no deu consentirse!

—¡això no pot aguantar-se!—

—¡Quin derrotxe d'eloquència!

Hi tornan luego, després... las Corts no saben fer més que ocupar-se de Valencia.

* *

—¿Qué vol dí això, ben mirat? Que aquí, ab barcos y millions pot ferse aná á tombellons á tota la humanitat.

Mes... i cuidado que ni en broma ab aquests ó ab aquells fins ningú toqui als pelegrins que s'embarcan per ná á Roma!

C. GUMÀ.

PELEGRINS Á ROMA

VIATJE BUFO-TRÀGICH, EN VERS, PER

C. GUMÀ

ILUSTRAT PEL REPUTAT CARICATURISTA M. Moliné
DOS ralets per tot arreu!

MINISTERI DE MODA

CARTA DESCLOSA AL PRÍNCIP DE LA Malicià.

Excm. Sr. D. Arsénich:

Avosté que, segons tinc entès, es qui remena las cireres, me dirigeixo recomanantli l'adjunta candidatura, per si algun dia's troba que no pot formar ministeri, per falta de persones que vulguin cobrar lo sou de ministres.

No crech que això arribi á succeir may á Espanya; pero... i qui sab! En vista dels ministeris familiars que ara s'istilan, y tenint en compte que vesté es l'home de las coronazadas, no desconfio de veure formar una situació igual, ó be semblant á la que tinc lo gust de proposarli.

—De tots modos, si may lo cor li diu alguna cosa en favor meu, aquí va la llista del personal, ab la seguretat de que no hò farán mes malament que alguns dels que son ó han sigut ministres.

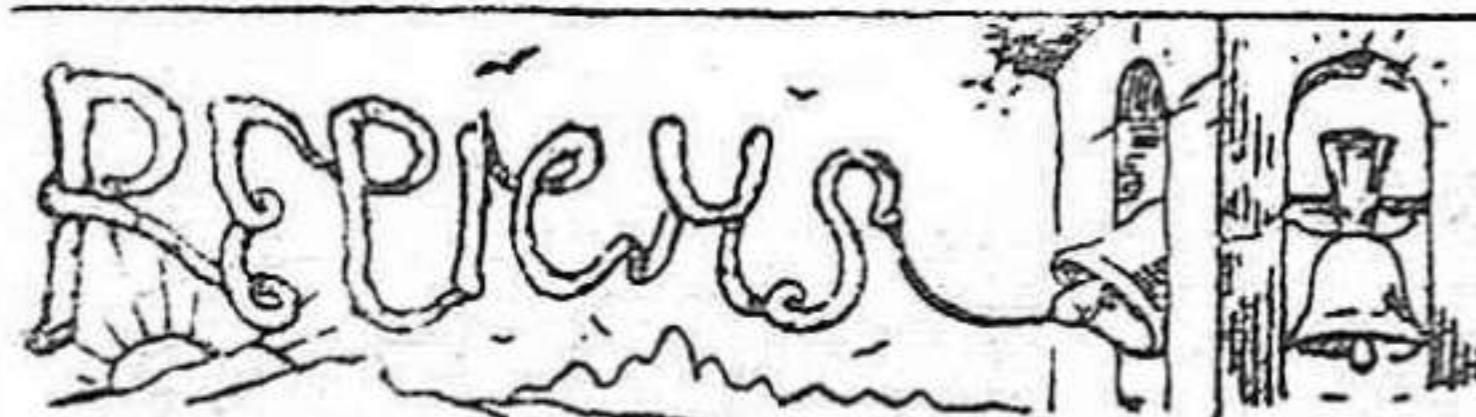
PRESIDENCIA, sense cartera ó ab cartera d'anar á estudis: Un servidor (modestia apart).

GUERRA. La meva sogra. Ella es qui 'm fa la guerra, per qual motiu á casa sempre estém en guerra encesa.

HISÈNDA. La raspa de casa, que si 'be no sab de comptes, en cambi sab... fer moros cada vegada que l'envian á comprar alguna cosa.

ESTAT. Una senyora que viu á la meva escala, y que, segons diuin pe'l vehinat, te molta diplomacia, es molt xafarda y amiga de posar enredos.

Nota bene. Aquesta senyora sab fer bunyols de tota classe y en especial uns d'ou y gallina, qu'ella 'n diu bunyols de Melilla.

NTRE carlins:

—Ara comprehench perque Lleó XIII recomana que aca-tém la monarquia de Alfons XIII. ¿Qué no ho veus? Tant XIII es l' un com l' altre.

—¿Y à mi qué? Si tant XIII es l' un com l' autre, jo seré més XIII qu'ells dos. Carli sempre y tretze son tretze.

Ab motiu de la pelegrinació han sigut canonisats Fray Juan de Ávila y Fray Diego de Cádiz, ó siga un fray per cada tanda de pelegríns.

Ab un' altra tanda que n' hi hagués anat hauria sigut precis canonizar á algún fray Pedro, y així lo terceto hauria sigut complert... Juan, Pedro y Diego.

En Nocedal es l' únic, que segóns sembla, s' prepara per seguir los consells del Papa, reconeixent á las actuals institucions.

Si així ho fa no faltarà qui l' rebi, dihentli:

—Benvingut, Celleruello del ultramontanismel

Esta vist: no hi ha medi de contentar als pelegríns. Si cremats se van mostrar al embarcarse á Valencia quan algú tractava de convertirlos en digne's émuls del gloriós proto-martir Sant Esteve, més cremats encare van apareixer al desembarcar al veure's rodejats de guardia-civils que tenian l' encàrrec de guardarlos las espalladas.

De manera que l' una vegada perque 'ls desamparan y l' altra vegada perque 'ls protegeixen remugan sempre.

Si en Sagasta ho hagués previst, hauria pogut dispor que fer disfressar als guardia-civils d' àngels custodis. Tal vegada així s' haurian dat per satisfets.

Llegeixo:

«Ha sido autorizado el Sr. Marqués de Mariana para tener un puesto de guardia-civil en el Mas de Samá, suprimiéndose el de Hospitallet (Tarragona)». Així es com s' han de fer las cosas. Lo Marqués de Mariana, unig eací de la província de Tarragona, podrá dir:

—Tingajo l' mas ben guardat, y 'ls meus electors que s' penjin.

S. diu que las logias masónicas projectan celebrar una manifestació de simpatía á la unitat italiana, com á protesta contra la pelegrinació obrera, y s' afegeix que l' govern està resolt á impedir la demarcació dels masóns.

Això es l' únic que 'ns faltava veure, Recristina!

A n' en Sagasta, que ha figurat en la masoneria espanyola,

en vista dels vents que corran
lo crech molt capás de dí:
—Afàrtam y digam neo
y fins digam pelegrí!

Una anècdota.

Se conta que lo que ha dit avuy Lleó XIII en obsequi de las institucions, projectava dirlo fà alguns anys. En Pidal traballava aquest negoci, y en Cànoves li vā observar.

—No, per Déu, que l' Papa no digni això. Lo partit carlista perdria la seva unitat y quedariam desarmats davant dels republicans.

Ab això s' demostra que 'ls carcundas prestan serveis mes reals y positius á la monarquia restaurada de D. Alfonso XIII, conservant la boina que tirantla al soch, y empasantse á n' ella.

Son tan desventurats, que quan van á senyarse s' treuen los ulls.

Ha cridat molt l' atenció una gata de una fàbrica de farina de Sant Martí que al mateix temps dona mamá á un gatet fill seu y á una rata.

Y no obstant això no té gran cosa de particular: ja fà temps que á Espanya, fusionistas y conservadors, democràtiques y neos viuen y s' engreixan tots plegats, xuulant de la mateixa mamella.

Ecos de Roma.

Mentre lo Papa pronunciava l' seu discurs, l' Associació de Sant Lluís de Madrid vā posarre á cantar desaforadament un himne que tenia estudiant.

Esta vist: aquests neos son capassos de rompre las oracions fins al mateix Papa de Roma.

** La majoria dels pelegrins aplaudian ab més entusiasme als suaus pontificis que al Papa.

Lo qual demostra que tenen més afició als fusells que als salpassers y que 'ls agradan més las pistolas que 'ls Sants Cristos

** Un corresponsal pelegrí del *Noticiero* consigna que á bordo del vapor *Buenos Ayres* hi havia pelegrins que s' apoderavan de dos y tres lliteres, deixant á les capsas als seus companys d' expedició.

Aquestes ovellas mítiques, quan se posan á exercir la caritat cristiana son terribles.

** Se citan quatre ó cinch cassos de pelegrins que inflama's d' entusiasme, han perdut lo sanderi. Un capellà durant lo viatge la vā donar per tirar pesetas als peixos. De un altre s' diu que tot lo dia crida: «Viva'l Papa-rey! com si li haguessin donat corda. Aquests y altres infelissos haurán fet un viatge rodó de casa séva al manicomio, passant per Roma.

Desgraciadament no se cita cap cas miraculos de que 'ls que han perdut la rahó l' hajan trobada.

Ni es fàcil que la trobin, encare que la fassin eridar pel *Nunci* de S. S.

Los pressupostos se saldarán en lo present any ab més de xeixanta milions de déficit. Tant com s' ha escorxat als contribuents y 'l déficit continua aterrador com sempre.

En los que s' preparan per lo próxim exercici s' aumentarán los gastos de Guerra y Marina y 's passa bonament ab que 'l déficit confessat ascendeixi á la xifra de cent milions.

Al recordar que 'ls fusionistas s' enfi'aren al poder prometent la nivellació, bé podém exclamar, parodiand una célebre frase històrica:

—A Espanya s' ha perdut tot.... fins la vergonya!

Lo dia 21 del actual y en plé Congrés, l' home del tupé, deya ab tota la frescura:

—¿Qué ha sucedido en Valencia? Todavia lo ignoro.

D. Práxedes no sab lo que vā succehir á Valencia; pero en cambi sab molt bé lo que vā succehir á un cert puesto ahont per contentar als bisbes pelegrins, vā ser formalment exigida la destitució del Sr. Ribot.

—Amigo, qui mana, mana!

Ara resulta que l' Sr. Abarzuza no 's vol confondre encare ab la situació monárquica. Mes endavant ja veurém

En lo seu discurs del Segat va dir lo següent:

—Vivimos en la legalidad, porque en ella está cuanto hem defendido siempre. No todos los días se toma una Bastilla.

Alto, entenemos: una Bastilla ó una cartera de ministre?

Perque hi ha qui creu que una cartera es l' únic contrapés que ha de fer caure 'l platet de la balansa del costat de la monarquia.

De una sola urpada un caixer de la Tabacalera se 'n ha emportat siscentas mil pessetas.

Cas de que no arribin á agafarlo, ja se lo que succehirá: ell las disfrutará y nosaltres, los pobres fumadors, las escupirém.

Venent los cigarros
més dolents que avants,
la Tabacalera
buscará la pau.

En Jaumet, l' hereu del rey de las húngaras, diu que posseix set llengüas, parlantlas totes ab perfecció.

Ara si que podrém dir: —Molta llengua y pochs fets.

Los francesos han destronat á Behanzin, rey del Dahomey, acordant lo govern de la República passar-li una pensió, perque puga viure decorosamente.

Lo trono de Behanzin, qu' es tot de una pessa de fusta tallada, ha arribat á París, ahont serà instalat, com un objecte curiós, en un Museo d' etnografia.

Lo dia en que reyni per tot lo mon la pau republicana, podrà organizarse un museo complert de tronos, que n' hi haurá per passarhi una estona ben distreta.

A LO INSERTAT EN LO ULTIM NUMERO

1.º XARADA.—Ca-fé.

2.º ANAGRAMA.—Taller—Lletra.

3.º TRENCACLOSCAS.—La Campana de Gracia.

4.º ROMBO —

C
P E P
P E R A L
C E R E R I A
P A R I S
L I S
A

5.º GEROGLIFICH.—Per veu groixuda los xantres.

Han endavinat totas las solucions los ciutadans Joan Redondo, Pau Miserias y P. M. Tintoré; n' han endavinades 4: Pere Buldo, Un Apaga-llostias, J. Tous, Un aficionat á la Bella Chiquita, Noy de Sans, Domingo Pasqual y F. S. Granota; 3: P. Prats (a) Manxaire y Un Aprentent y 2; no més Joseph S. y V.

XARADA

—Ola, Pep.—Ola Marsal.

—De qué fas ara?—De dos.

—¡Ay carat, si qu' es hermos!

—¿que 't van treure de total?

—Tres t' hi fixis á n' aixó,

demà ja ho tornaré á hu,

si casi no ho sab ningú.

—Vamos, vamos, aixó es bò.

J. PAGÉS D' ESPLUGAS.

ANAGRAMA

L' altre dia desde 'l moll una tot molt gran mirava que una total transportava ab una cinteta al coll.

NOY DE SANS.

TRENCA-CLOSCAS

D. Lluís BEGAFÉ
LLORET

Formar ab aquestes lletras lo nom de una vila catalana.

PAMPOLS.

ROMBO

Primera ratlla vertical y horisontal: consonant.—Segona: part del globó.—Tercera: enfermetat mental.—Quarta: fira.—Quinta: corrent d' aigua.—Sexta: adverbio de temps.—Séptima: vocal.

LLUIS GUIZÁN.

GEROGLIFICH

VO : BO

X

ELL —:

BO

pel pel

3

TENA Y SORIA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciutadans T. Escalibat, Pere Prats, Una Guerrista, Joseph S. y V., Carreras y A., F. Iglesias, Una Ressenyo, Domingo Pascual, J. Ferrer, Sor J. Ll., Amenoplus, Posilló, Marian de Gracia, Pau Miserias, J. Baguñá y S., P. P. Peracàs, Joan i Coral, A. Navarro, Pancho de Tarragona, L. N., L. T. C., J. Ascensió, E. Quillot, J. Mañé (a) Bulla, Un Estudiant, Joan Ventura, Pascurris, Japet Figueras, Anton Escald Pons, P. P. (a) Manxaire, Pep de la P. Segrossa, Joan Rius, Un sense memoria, Un Tortosi, y Anacatas del Fanadés: —Lo qu' envian aquesta setmana no fa per casa.

Ciutadans Vallés, Un Apaga-llostias, F. de la Rosa, P. P. de Iluro, F. Vergés, R. Morros, Junera, J. Felip Du-bán, Ventura Díaz, F. S. Granota, Joan Redondo, L. N., Un aficionat, Noy de Sans, Lluís Moyàs, Un Aprenent, P. Gírola y B. de V., Guizán Girretá y Figueras, Chillet, F. R. y Gracia, A. Hernández, T. y As, Jaume Padró, Neft Isidre y Una Noya: —Inserarem alguna cosa de lo que 'ns envien.

Ciutadá P. esidari Equilibrat: Los versos son molt desequilibrats.—E. Martí Giol: L' article està bé y 'l publicaré.—Pau Clariana: Idem los versos de vosté.—E. Sunyé: Aprofitaré alguna cosa.—F. Llenas: Gracias per l' envío.—P. Pichich: Es pornogràfic: respecte á lo rebat ab anterioritat, lo tindré present.—Un Gracienc: L' article es molt fluyí.

—A. C. (Artesa de Segre): L' in iole especial de la noticia no es propia pel nostre periódich.—M. Figueras: Li agrairé la denuncia y la tindré present.—Esoj (Manila): Rebuta la carta y 'ns en faré carrech, com de totes las que tinga á be enviarros.—Un lector de L' Esquella: No podem satisfer la séua curiositat, per ignorar los noms dels aludits corresponials.—Lluís Sílvado: Està bé.—J. Ferreras de P.: La faula de vosté té poca novetat: lo geroglífich que fa admés.—Fruit Sec: Si no varem contestar seria que la carta no arribaria á poder nostre. Atendré la queixá en lo possible.—Japet de l' O. G. A.: Està molt bé y gràcies.—J. Pujadas Trach: Es fluyí.—Follet: M' l' gràcies per l' envío.—Sidi-Araugo Xirinachs: Envíi lo que vulguí y veuré.—Ricardo Barbero: Los geroglífics han d' estar precisament en català.—E. Sala Planas: L' article mes coacret faria mes pel nostre periódich.—Ll. Caixeta: Mes val no parlarne, perque avuy ells fan lo que volen.

LOPEZ, editor.—Rambla del Mitj, 20.

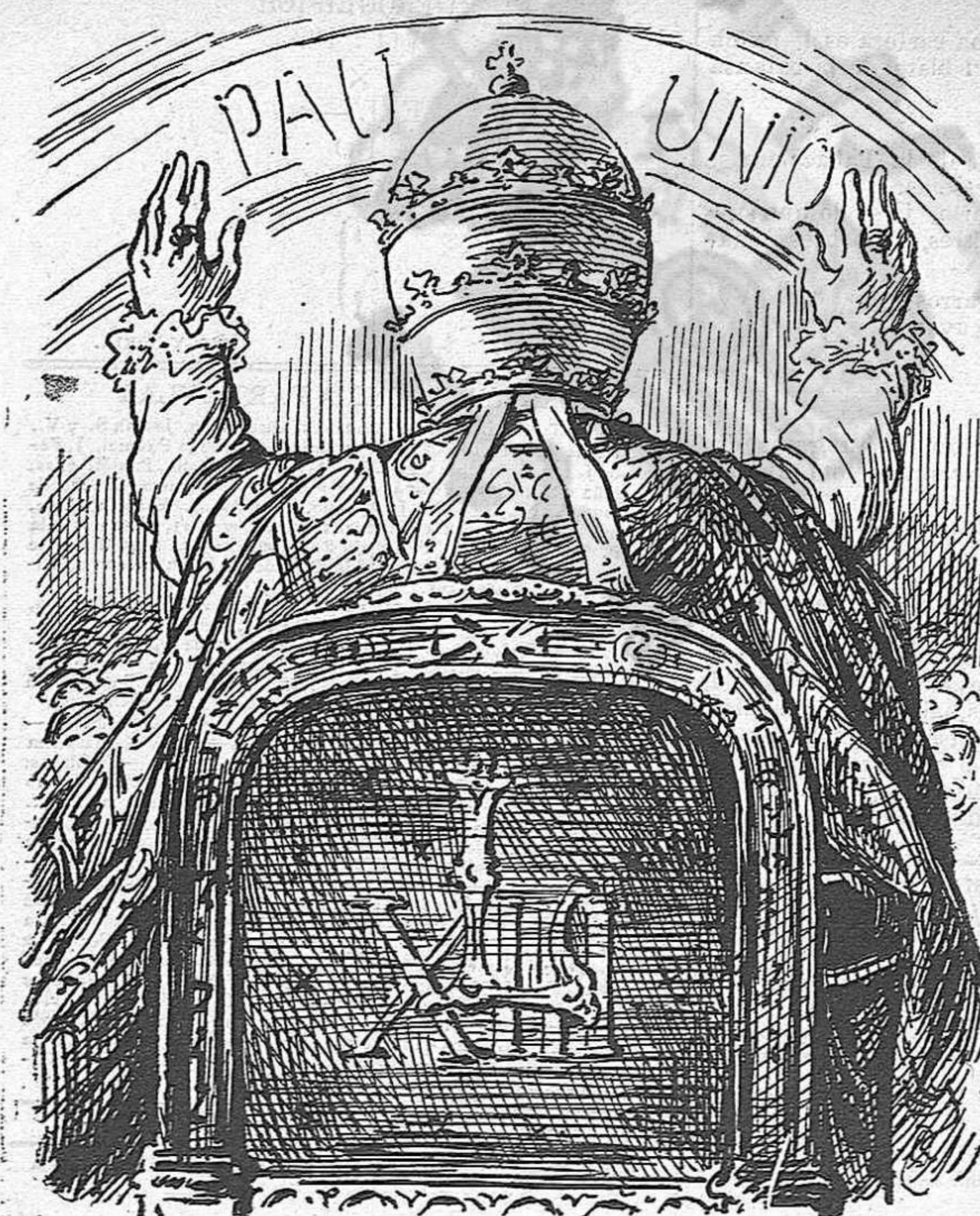
A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.—BARCELONA

CREMALLOTS

LO DINER DE SANT PERE.—Sant Pere prou sent el trinch; pero lo qu' es la moneda allá dalt no hi arriba.

UN REGALO DE BODA.—Ab una llangonissa tan formidable, ja tenen postres per una llarga temporada.

Lo papa dels catòlics.

Lo Papá dels carcundas.

